

Infúzia
pracovnému
trhu...

str. 2

Môj život
s BIG NAMES...

str. 4

Rozprávkový
florbalový
príbeh...

str. 8

Spišský

PATRIOT

NOVINY PRE NOVOVEŠŤANOV TELOM AJ DUŠOU

I január 2016

PATRIOTI VITAJTE V ROKU 2016

Pekne mrazivo sa nám začal rok 2016. Mrazík dorazil v plnej sile, ale Perinbaba zatiaľ stále chrápe. Alebo sa nechala podplatiť cestármi, ktorí sa s jej nádielkami rok čo rok trápia viac a dlhšie, než je zdravé.

Novovešťania si mohli užiť nový spôsob privítania nového roku. Už žiadne silvestrovské šantenie na námestí. Ani polnočný ohňostroj, stánky s vareným vínom, disčdžokej, ba ani len pár vľúdnych slov od niektorého z členov vedenia mesta. So starým rokom sme sa mohli rozlúčiť individuálne - doma, v bare, na chate - podľa ľubovôle. Zato rok 2016 sme po prvýkrát mohli spoločne osláviť 1. januára pred budovou Radnice. Vy-

počuť si nejaké spievanky, pobaviť sa na novodobých klapanciách a aj na vľúdne slová primátora nakoniec došlo. A v mestskej kase dokázali usušiť pár eur aj na novoročný ohňostroj. Chybičkou krásy bolo iba to, že účinkujúcich v programe videli len ľudia v prvých radoch. My vzadu sme si ich aspoň vypočuli. Tento rok to vyšlo tak, že na oddych nám poslušil ešte aj prvý januárový víkend a naplno sme začali zarezávať až v pondelok 4. januára. Pravda, že nie všetci. Niektorí

lekári, policajti, či hasiči dozerali na naše zdravie a bezpečnosť nepretržite. Ďakujeme. A keď už píšem o tých lekároch, patrí sa osláviť aj príchod prvého človečika v našom meste v roku 2016. Stala sa nim Viktória a v jej rodnom liste zostane navždy zaznamenaný najdôležitejší zápis jej života - narodená 1.1.2016. Dievčatko vážilo pri narodení 3240 gramov a meralo 49 cm. Tak nech sa jej u nás páči a nech v zdraví rastie do krásy a múdrosti.

A na záver ešte niekoľko zaujímavých štatistík z našej pôrodnice. V roku 2015 zaznamenali 1297 pôrodov (najviac za posledných 10 rokov). Z toho bolo 657 chlapcov a 652 dievčat. Najobľúbenejšími chlapčenskými menami boli Samuel, Šimon, Ján, Tobias a Filip. U dievčat to boli Kristína, Ema, Sofia a Jasmina. Najmladšia rodička mala 15 a najstaršia 46 rokov.

-le-
foto: internet

Bol to John Lennon a v decembri uplynulo už 30 rokov od chvíle, keď ho pred jeho domom zastrelil psychicky narušený miuž. Bol som dojatý, že práve v našom meste sa na Johna nezabúda. Pripomenul nám ho skvelý koncert skupiny The Backwards, plagáty a zapálené sviečky vo výlohách predajní, ale aj prednes prekladov jeho piesní pred Levočskou bránou. Započúval som sa do nich a intenzívne som pocítil, ako veľmi súčasnému svetu chýba hlas, ktorý by za všetkých obyčajných ľudí povedal politikom, výrobcem zbraní, náboženským fanatikom i ostatným vojnychtivým, že jediné, čo chceme je, aby dali šancu mieru.

-le-

REKORDNÁ INVESTÍCIA DO NEMOCNICE

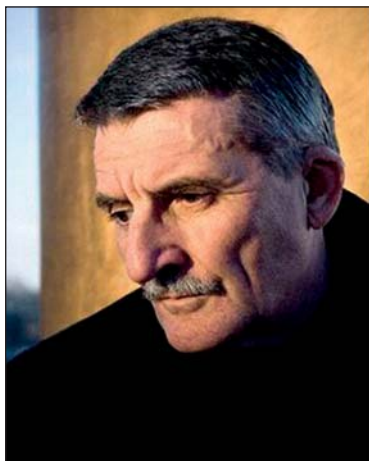

Nemocnica dostáva ďalšiu finančnú infúziu. V máji by v nej mali začať fungovať dve nové, príbuzné oddelenia: oddelenie urgentnej medicíny a oddelenie multiodborovej intenzívnej starostlivosti. Na ceste k označeniu „moderná nemocnica 21. storočia“ tým urobí nie jeden, ale naraz 2 veľké kroky. Najvyššia investícia od vzniku nemocnice potvrdzuje ambície jej vlastníka Svetu zdravia. Hovorca spoločnosti Tomáš Král vysvetľuje: „Cieľom je zásadným spôsobom zvýšiť kvalitu - pokračovanie na str. 2

TAKTO TO VIDÍM JA

Nemám rád novoročné hlášky. No tom, že sme zase o rok starší. Ja hovorím, že sme o rok múdrejší a skúsenejší. Aj ja, ako zvolený zástupca občanov mesta, cítim, že presne v tom som 1. januára 2016 iný, než som bol 1. januára 2015. Už je to viac ako rok, čo som sa, hlavne vďaka Vám, stal poslancom Mestského zastupiteľstva v našom meste. Výsledky volieb sú jasné. Rozdelenie „úloh“ v mestskom parlamente tiež. Rešpektujem to, že reálnu moc vládnúť majú iní. Dostali od občanov - pokračovanie na str. 2

Novoročný vinš

Dni sviatočné, aktuálne – dni via-
nočné i dni novoročné, akosi nútia
človeka, okrem vytýčenia si nových
predsavzatí a zbilancovania miery na-
plnenia predsavzatí minuloročných,
i pripomenúť si všetko to, za čo by
bolo patričné, slušné a spravodlivé
osudu, životu i ľuďom poďakovať.

V mojej bilancii jedno z najcennej-
ších, najurčujúcejších a najdrahších
životom ponúknutých darov, boli starí
rodičia a raj na Zemi, ktorý nám vnú-
čatám vyčarovali.

Mali sme so starkými spoločné
šťastie, že čarovali v Spišskej Novej
Vsi a jej krásnom okolí. Spišská
Nová Ves sa mi takto stala, vlast-
ne, druhým rodiskom, na ktoré som
úprimne pyšný a šťastný, že som ho
získal. Spoznávať Spiš a jeho bohatú
históriu sa vlastne stalo mne s mojou
rodinou celoživotnou radosťou a mys-
lím, že máme tento vznešený program
ešte na dlhé roky zabezpečený.

Sledujem každé leto ako Spišská
Nová Ves krásne, aké mala šťastie,
že ju jej prapraprastatkovia koncipovali
tak veľkoryso, že vďaka tejto urbanis-
tickej veľkorysosti si dnes na námestí
môžeme posediť na teraskách cuk-
rárni a pizzerii, tak pohodlne a dôstoj-
ne. Vždy keď objavím v lete tú alebo
onú novotu, neviem sa ubrániť dojem-
nej spomienke, keď mi starý otec ako
hrdý Novomešťan ukázal novú poštu,
ktorú už dnes asi za novú nikto pova-
žovať nemôže a aký by bol asi dnes
hrdý, keby videl všetko, čím sa už
dnes Nová Ves hrdiť môže.

Mňa najviac blaží, že pri všetkej stav-
bárskej dynamičnosti sa na históriu
tohto vzácneho mesta myslí a neza-
búda, že sa pripomína zrekonštruova-
nými pamätníkmi jej vzácnosti, a tak
zvyšujú otcovia mesta aj cenu
Spišskej Novej Vsi dnešnej i budúcej.
Už sa teším na leto, keď znovu uvidím
Blaumont, Vajanského ulicu, Redutu
a nejakú ďalšiu zrekonštruovanú pe-
čať doby, keď si dám kávu na námestí,
na letušnej strane, aby som vládol
pešo, po vzore starého otca, zást' na
Čingov, kde ma čaká moja najväčšia
radosť, vďaka Bohu, tiež značne po-
žehnaná Spišom, moja rodina.
Všetkým Novovešťanom a Spišiakom
si dovoľujem zaželať šťastný život
v novom roku 2016 v ich krásnom
kraji, a ak dovoľia, v kraji našom spo-
ločnom.

Martin Huba (slovenský divadelný
herec a režisér, člen Činohry SND, syn
národného umelca, rodeného Spišiaka
Mikuláša Hubu)

Takto to vidím ja...

dokončenie zo str. 1

nášho mesta mandát na vládnutie,
ale prevzali tak aj zodpovednosť za
toto vládnutie. Teším sa z toho, že
sme v mestskom parlamente všetci
tí, s ktorými som užšie spolupra-
coval už aj predtým, „traja mušketeri“
Jozef Gonda, Andrej Cpin a ja. Nie-
kedy je naša poslancská práca nároč-
ná. Na prvý pohľad bez viditeľných
výsledkov. Našou úlohou je hlavne
„strážit“, čo a ako sa v meste robí.
Všetko pozitívne radi podporíme, ale
v niektorých prípadoch sme namiesto
prázdných kritiky ponúkali aj iný po-
hľad, či riešenie.
Pamätám si časy, keď som bol prvý

krát poslancom (2002-2006), aký ak-
tívny bol vtedajší opozičný poslanec
Ján Volný. Ako sám rád hovoril, bol
vtedy našim zdvihnutým prstom. Aj
vďaka nemu sme chodili na zastupi-
teľstvo poriadne pripravení aby nás

„nenachytal“. Napriek ostrým disku-
siám sme zostali kamarátmi, ktorí si
vážia jeden druhého. Dnes sa „garde“
obrátilo. My sme tí, čo majú priná-
šať iný pohľad, iný názor. Nič nie je
tak dokonalé, aby to nešlo zlepšiť.

INFÚZIA PRACOVNÉMU TRHU

„Zahraničný investor k nám, do Spiš-
skej Novej Vsi, prichádza po dlhých
18 rokoch,“ povedal na tlačovke
primátor mesta Ján Volný. Po jeho
boku sedel šéf predstavenstva sku-
piny francúzskych investorov Libor
Štýbr. Ten jeho slová potvrdil a pri-

dal aj niekoľko zaujímavých čísel:
„Celkom sme pripravení preinves-
tovať 42 miliónov eur. V horizonte
3-5 rokov by sme tu chceli zamest-
nať 300-500 ľudí. S výstavbu prvej
z výrobných hál začíname už na za-
čiatku roku 2016.“ Obidvaja potom

podpísali Memorandum, ktoré je
akýmsi písomným príslubom, že to,
o čom hovoria, sa stane aj skutočnos-
ťou. Plánovaný príchod spoločnosti
Helske Ltd. do nášho mesta potešil
Novovešťanov. Ich pocity presne
sformuloval poslanec Mestského za-

Niekedy sa stáva aj to, že náš názor
získa podporu väčšiny poslancov.
Dobrá príprava, dobrá argumentácia
nám pomáha prinášať niečo nové
(a možno nie plne nové, ale iné). Na
veľa bodoch, ktoré prerokujeme na
MsZ, sa s kolegami z Koaličného
klubu zhodneme. No nemôžeme mať
rovnaký názor na všetko. Som rád,
že sa pohľad na nás, poslancov Spo-
ločného klubu, už pomaly mení. Som
presvedčený že nám všetkým ide
o jedno, a to zlepšiť život v meste pre
všetkých. Vybudovať mesto, na ktoré
budeme všetci hrdí.

A aj preto nám chcem všetkým do
nového roku popriať v prvom rade
pevné zdravie, sedliacký rozum, chuť
aktívne žiť a hlavne pokoj v rodine.

stupiteľstva v SNV Rastislav Javor-
ský: „Je to dobrá správa pre mesto
a jeho obyvateľov. Pozitívny impulz,
za ktorý chcem primátorovi pogratu-
lovať. Nové pracovné príležitosti by
mali spomaliť odchody našich ľudí za
prácou do zahraničia. Nepochybne to
bude znamenať lepšiu kvalitu života
v meste.“

Spišská Nová Ves sa tak v budúcnosti
stane európskym centrom v oblasti
nielen výroby, ale aj výskumu a vý-
voja najmodernejších ekologických
omietok využívaných pri stavbách
domov, priemyselných budov, ale aj
stavieb, akými sú napr. tunely. Urči-
te na to zareagujú aj niektoré stredné
školy v meste a objavia sa nové štu-
diijné odbory, aby sa mohli pokryť
profesné nároky investorov. A ktoho-
vie, možno Helske so sebou pritiahne
aj ďalšie firmy, ako to bolo v prípade
Embraca. Tak sa nám ten nový rok
pekne začína, priatelia!

-lebo-
foto: internet

Rekordná investícia...

dokončenie zo str. 1

tu akútnej zdravotnej starostlivosti
v spišskom regióne a vytvoríť ukážko-
vý model pre celé Slovensko. Celkové
investície do dvoch nových oddelení
si vyžadujú viac ako 1 milión eur.“

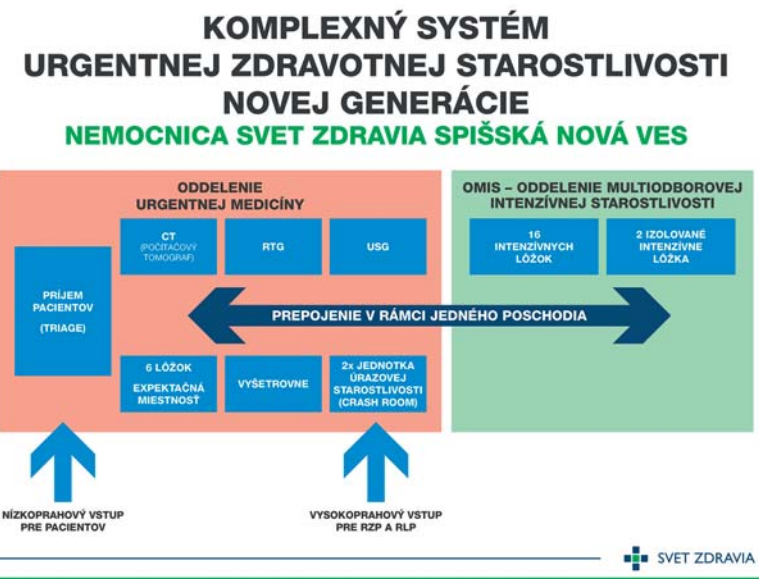
Vďaka pripravovaným zmenám by
sa mali výrazne zvýšiť šance pacien-

tov so závažným úrazom, infarktom
alebo s porážkou na prežitie a na cel-
kové uzdravenie. Nový urgentný prí-
jem v spišskonovoveskej nemocnici
by mal fungovať asi takto: „Pacien-
tov ošetrí prednostne podľa závaž-
nosti ich stavu. To sa docieli zavede-
ním takzvanej triáže počas vstupného
príjmu (triedenie podľa závažnosti).
Ku každému stupňu závažnosti bude

priradený maximálny čas, dokedy
má byť pacient definitívne ošetrovaný.
Najakútnejšie stavy musia byť vyrie-
šené okamžite alebo najneskôr do 10
minút. Na rozdiel od štandardného
ošetrovania u lekárov z jednotlivých
špecializácií budú pacienti v opatere
novovytváraného tímu urgentnej
medicíny.“ hovorí Tomáš Kráľ.
Zdravie je nepochybne to najcennej-

šie, čo máme. Na jeho kvalite stojí aj
padá kvalita nášho života. Je dobré,
že aj v srdci Slovenska, ktoré je srd-
com Európy, sa o neho zodpovední
chcú starať na primeranej úrovni. Ur-
čite nik si nepraje byť pacientom no-
vých oddelení, ale je dobré vedieť, že
v nemocnici budú, lepšie než doteraz,
pripravení pomôcť nám v kritických
chvilách.

-lebo-

lyžovačka na Spiši: V DOLINE HNILCA

Keď som vám niekedy pred mesiacom predstavil prvé lyžiarske stredisko na Mráznici, bol som na 90% presvedčený, že najneskôr koncom roka sa už budete spúšťať dola svahom z Ferdinandky. Je niekoľko dní pred Silvestrom, ja pozerám z okna môjho činžiaku na Baníckej ulici a na končiaroch okolo Muráňa ešte vždy prevláda hnedozelená farba lesov a strání. Akoby ani nebola zima. A tak Vám dnes, i keď s trocha malou dušičkou predstavím ďalší lyžiarsky komplex Spiša - SKI MLYNKY.

Ak prejdete autom cez Grajnár, kde v podstate opúšťate povodie Hornádu a presúvate sa do Hnileckej doliny, nájdete tu v okolí rieky Hnilec viacero lyžiarskych terénov, spojených do centra s názvom Ski Mlynky. Tento komplex v sebe zahŕňa tri zjazdárske svahy - Gugel, Dedinky a Mlynky. K nim sa už tradične v tomto kraji priraduje i sústava bežeckých lyžiarskych trás, čo vytvára spolu so zimnou turistikou ideálne podmienky na aktívny relax v zasneženej krajine. Čo ale v súčasnosti je bohužiaľ skôr zbožným želaním, než ozajstnou realitou.

Skúsme sa ale na chvíľu spolu preniesť do virtuálnej reality naozajstnej zimy so snehom a mínusovými teplotami a predstavme si, čo lyžiarov v tejto lokalite, v čase normálnej zimy, čaká:

Predovšetkým kvalitne upravené zjazdovky, ktoré začínajú v nadmorskej výške niekde okolo 870 metrov a končia v dolinách, ktoré ležia vo výške cca 780 metrov. Celkové prevýšenie okolo 90 metrov poskytuje ideálne podmienky, najmä pre rodinné lyžovačky,

ale niektoré časti svahov sú dostatočne strmé i pre smelšie povahy. Tak napríklad zjazdovka v malebnej doline Bielych vôd má dĺžku 450 metrov a z mi-

nulosti môžem potvrdiť, že spustiť sa tu zo svahu je naozaj zážitok. O pohodlie a kvalitnú lyžovačku sa starajú aj lyžiarske vlek-

s hodinovou kapacitou 1.200 osôb.

Tunajšie lyžiarske strediská navyše ponúkajú tradičný lyžiarsky servis, požičovňu lyží, lyžiarsku školu i škôlku s inštruktorom, nočné lyžovanie, k dispozícii sú bufety, reštaurácie, viacero ubytovacích zariadení rôznej kategórie a navyše sú tu možnosti vymeniť lyže za korčule, alebo za bežky, alebo turistické topánky s mačkami a vydať sa na krásne trasy, napríklad Zejmarskou roklinou na planinu Geravy, alebo si urobiť pekný zimný okružný prechod Havraňou dolinou a cez Čertovu hlavu.

Ostáva už len dúfať, že táto moja ponuka sa stane pre vás aj realitou, že do tohto kraja zavíta, ako to bývalo zvykom, zima a že sa partia na nedávno skončenej konferencii o globálnom otepľovaní našej planéty pod Eifelovou vežou nestretla len kvôli chlebičkom a šampan-skému.

A v tom nech nám pomáha tlaková výš nad Ruskom (lebo potom tu konečne začne prúdiť arktický vzduch od severu) a aspoň niekoľko dekagramov pozitívneho myslenia.

Michal Buza st.

z kuchyne poslancov

Bilancujeme skončený rok, ďakujeme za všetko dobré v ňom, no ešte viac už pozeráme do roka nového a prajeme si, aby bol lepší. Rok vo funkciách máme za sebou aj my, vami zvolení zástupcovia. Osobne môžem vyhlásiť, že spolu s mojimi kolegami v poslaneckom klube sme sa na každé rokovanie svedomite pripravili. Tu chcem povedať, že podstatná časť aktivít prebieha mimo poslaneckých lavíc.

Pár slov si určite zaslúži rozpočet mesta, prijatý na našom poslednom rokovaní. Výška rozpočtu, s ktorým mesto disponuje, je okolo 28 mil. eur (pre porovnanie - Poprad hospodári s 38 mil. eur a Bratislava približne 400 mil. eur). Tradičnou položkou s opravy ciest a chodníkov. Podľa mňa si ich stav vyžaduje viac, než bolo v rozpočte schválené. V roku 2016 môžeme očakávať výstavbu detských ihrísk, pribudne nová cyklotrasa, či športovisko na ďalšej základnej škole. Futbalový fanúšik zasadne na krajšiu tribúnu. Mládež dostane do daru nové priestory na Zimnej ulici. Novovznikajúci Klub mladých má ponúknuť aktívne vyplnenie voľného času. Je správne ukázať mládeži aj iné alternatívy ako je pouličné popíjanie a zábava v temných zákutiach mesta. Dúfam, že k tomu dopomôže aj nové verejné osvetlenie (po odstránení všetkých nedostatkov), aby takých „temných“ miest ubúdalo.

V uplynulých dňoch sme si, viac ako kedykoľvek predtým, navzájom priali šťastie, spokojnosť, radosť a pohodu v rodinnom kruhu. Známy grécky filozof Herakleitos raz povedal „Panta rei – všetko plynie“. Staré sa pomínulo. Nový rok vždy predznamenáva prácu, rozhodnutie niečo zmeniť, uskutočniť veľké veci. Pustiť sa do niečoho nového. Veríme, že budeme mať dostatok síl a energie uskutočňovať naše plány, že atmosféra, v ktorej budeme pracovať, bude tvorivá, inšpiratívna a nasýtená dobrými nápadiami.

S úctou a prianím všetkého dobrého

Andrej Cpin

šuškanda

Numerológovia hovoria o roku 2016, ako o roku deviatky, čo, podľa nich, znamená, že to bude rok veľmi ťažký. Z hľadiska celosvetového, ale aj individuálneho. Predpovedajú pokračovanie „sťahovania národov“, ale aj častejšie rozchody v rodinách, či partnerských vzťahoch. Má stále rásť počet ľudí bez práce a s nimi aj chudoba. Nič optimistického. Ja by som však prognózam, vychádzajúcim z kombinácií čísel neprikladal veľký význam. V podstate iba popisujú trendy, ktoré v spoločnosti zaznamenávame už niekoľko rokov. V kuloároch sa ale pošuškáva, že nový rok bude rokom zaujímavých zmien a nových možností. V dobrom aj v zlom budeme ich „prijímateľmi“ my všetci. Niekoľko tie zmeny potešia, niekoho sklamú. Niekoľko na nich získa, iní stratia. Ale nebude to lotéria a hra na náhodu. Šťastie praje pripraveným a tým, ktorí mu idú v ústrety. Tí, ktorí zostanú čakať, že motyka vystrelí, sa dočkajú iba ticha. Takže nič nového, len výzva pre aktívnych, aby chytili svoje šťastie za pačesy. O niekoľkých dobrých správach (nový investor, nemocnica) pre naše mesto píšeme na inom mieste Patriota. Oprávnené očakávame ďalšie. Povráva sa, že by sa mohli týkať nových bytov. Žeby sa konečne začalo niečo diať v bývalých kasárňach aj v objekte Mäsokombinátu? A nechajme sa prekvapiť aj tým, ako vedenie mesta dokáže využiť nové výzvy a plný balík eurofondov. Minimálne cestovný ruch by si konečne zaslúžil nové impulzy.

-le-

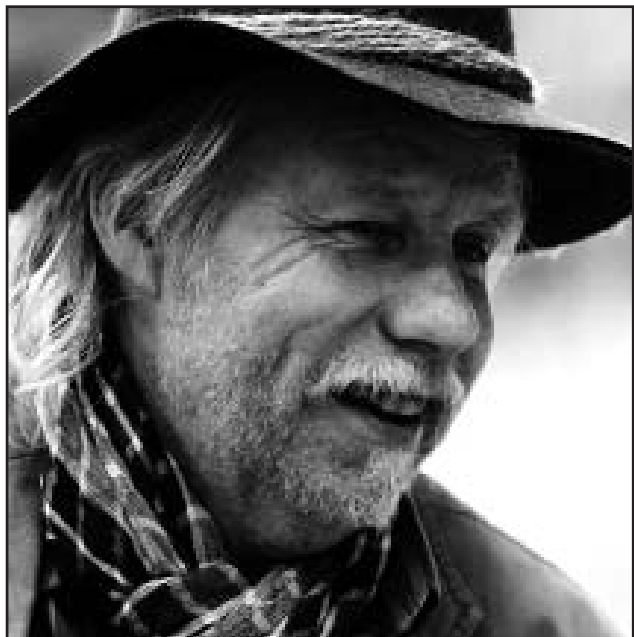
OKOLO MURÁŇA

Dňa 26. decembra 2015 sa uskutočnil tradičný turistický prechod z Grajnára na Košiarny briežok. 4. ročník tohto podujatia, ktorý organizuje Paľo Bečarik, pripravil viac ako 30 účastníkom pekné výhľady do inverznej krajiny, 20 kilometrovú turistiku, dobrý guláš v chate U Nováka a pohodové, ale najmä aktívne ukončenie dňa vianočného voľna.

Michal Buza st.

spomienky na „starú“ Spišskú Novú Ves: TAK SI CHOĎ!

Posledný deň v roku. Stojíme na parkovisku pri opustenej chate Javor v bielych zasnežených kopcoch priliehavého názvu Volovské vrchy. Števa sa v modrej obtiahnutej vetrovke, ktorá poctivo kopíruje meter a šesť centimetrov obvodu hrudníka a v kožených čižmičkách, čo siahajú až k vysvietenej oblohe mojich túžob, opiera o kapotu svojej žltej Škody Rapid, čo jej ocko kúpil na Vianoce. Vyzerá ako tie manekýnky z titulných strán Sternu, či Welt im Bildu a ja s výrazom psa, ktorého treba okamžite vyvenčiť, nedočkavo čakám, kedy mi konečne odpovie.

„Vieš čo? Keď šoférujem, tak nepijem!“
„Tak si choď!“
Števa mi na chvíľu venuje pohľad pyšnej modelky z výšin predvážacieho móla, potom nasadne do svojho športáku, otočí kľúčom, z hory sa vráti ozvena motora a dupot vyplnenej zvere a moje oči strácajú ten psí pohľad, keď sa rozsvietia červené koncové a auto mizne za prvou zatáčkou nekonečných serpentín, vedúcich cez husté lesy do vysvieteného mesta. Stojím v tom čoraz väčšom tichu s dvoma krištáľovými pohármi, do ktorých som pred chvíľou nalial polosladký

šampus a odkiaľ na mňa udivene žmurkajú bublinky sereďských vinární a hviezdíčky z pásu mliečnej dráhy nad mojou hlavou.

Je 31.-ho decembra, niečo po siedmej večer, asi dvadsať stupňov pod nulou a do Spišskej to mám, pri troche šťastia, z tisícmetrového Grajnára tak štyri, päť hodín.

A o zábavu a veselého Silvestra je razom postarané. Tak, ako vždy v tento (ako si ľudia naivne myslia) výnimočný deň. Cestou uzimenou krajinou dole cez Štolvek stretávam prvých obyvateľov lesa a tie rypáčky sa na mňa vyškieraajú, lebo veľmi dobre vedia, že o šesť hodín budem aj ja vyzerat ako divá sviňa. Na kopci pod Gretľou sa svieti za malými okienkami horárne a nejaký blázon vyspevuje pri gitare, že „v nohách mám už tisíc mil“. Ešte, že ma hreje zlosť na Števu, lebo do hostinca Poľovník v Hute vstupujem ako klaunské komické číslo, čo umocňuje fakt, že mesiac na oblohe je v prvej štvrti, nohy mi omfzajú v poltopánkach, na pleciach mi visí trojštvrťový kabát a na veži akurát odbíja celá. Miestni štamgasti ma z fleku odhadnú, ako súčasť kultúrneho silvestrovského programu, vlejú do mňa dva veľmi veľké rumy a ešte vždy zmrznutého, ako štolverk posadia na posled-

ný spoj do Spišskej. Cestou mi nielenže stúpne teplota na prijateľných 35,5, ale súčasne sa mi zvýši i hladina alkoholu v krvi na 1,2 promile, lebo spulceštujúci, čo sa vybrali na silvestrovské zábavy do mesta sa posilňujú viničkovým (keď si za Prednou Hutou potýkame tak tyničkovým), aby prišli do nočných vinární a barov už predpripravení a neminuli tu zbytočne veľa peňazí. A ani na zadnom sedadle nemôže správny Slovák, či Slovenka odmietnuť. Do Metropolu už vstupujem s hutňanskou krásavicou Šomšákovou, ktorej muž omylom vystúpil vo Ferčekovciach z autobusu, mysliac si, že tými dverami dole schodmi sa ide na záchod. Chvíľu váham, či ostaneme hore, alebo sa zošuchneme do baru, ale keď vidím, ako sa Števa na tanečnom parkete lepí s tými hrudníkovými stošesť centimetrami na rentgenológa z mamografie, je rozhodnuté. Do tabakovej hmly barovej atmosféry si ma Šomšáčka vedie per pazuch akurát, keď Markovič so svojím triom preluduje „chýtila sem na pasece motýľka“. Vrchný nás usádza k prvému útoku novoveských hokejistov, na ktorých už vidno, že majú za sebou dve tretiny ťažkého zápasu, ale nestihnú si ani sadnúť na striedačku, lebo sa už k nim od stolíka časomeračov nesie

cinzano s ľadom. Ľavé krídlo zašveľí k čašníčke bondovsky „nemiešať, zatrepáť“, moja spoločníčka to berie ako pozvanie do tanca a keď sa začnú zvrtať na parkete, akoby kľučkovali na modrej čiare, ozve sa od vedľajšieho stola, kde sedia chlapi z veteriny obľúbené: „Nova Ves do toho, nebojte sa nikoho, veď sô to len hosti, dolámate im kosti!“ Vlejem do seba vermut, čo sa podáva pod názvom cinzano, opúšťam trmu- vrmu v bare, lebo ma to ťahá hore, kde je v ponuke kuca-paca, cimbalovka z Čačiny, ale hlavne Števa, so svojimi hnedými semišovými čižmičkami, ktoré sa okrajom temer dotýkajú hviezdnych sfér môjho vysnívaného neba. Ale asi by mi teraz nepomohol ani Hublov teleskop, lebo po Števe niet ani stopy. V šatni si práve vyzlieka kabát Šomšákovkej manžel, ktorý (asi) pochopil na autobusovej zastávke vo Ferčakoch, že nie je na toalete a taxikom prifrčal do mesta. Páry sa natriasajú vo víre čardášu, iba rentgenológ sedí pri stole sám, obracia do seba spišskú borovičku a jeho oči pripomínajú toho Dunča, čo hľadá nejaký strom, kde bude môcť dvihnúť zadnú labu. Keď potom v spoločnom žiali dopijeme fľašu nápoja, čo Spišiáci nazvali podľa Nielsa Bohra (ktorý objavil tajomnú silu ató-

mu) ako bo(h)rovička, zavolá ma chlapík od mamografu do svojej manzardky na druhom poschodí činžiačika pri Topolčianskej reštaurácii, žmúrame do modravého svitu televízora Orava na Silvester z Kavčích hôr a pivom zo zelených fliaš michalovského Starého prameňa sa úspešne prepíjame do Nového roka.

A potom sa mi už len sníva, ako sa ku mne blíži v čašnicom fraku tá obyvateľka lesa s rypáčikom, berie spoza ucha večné pero, čosi ním škrabká na účtenku a potichu si mrmle: „Tak, to sme mali. Sedmička šampanského, dva krát decimurmu, fľaša viničkového akostného, tri krát cinzano bianko s ľadom, päť poldecákov spišskej borovičky a tri veľké pívá. Dva krát podčiarkne účet, graciózne zamáva peňaženkou, otočí sa, ešte na chvíľu vidím tie vysoké nohy s hnedými čižmičkami vysnívaného neba mojich túžob a do zrneňa skončeného programu silvestrovskej noci vychladnutej manzardky na Hanulovej ulici ticho zašeptám: „Tak si choď!“ A Števa odchádza tak, ako starý rok, lebo za oknami manzardky pri Topolčianke už svitá a po vyľudnenej ulici kráča (ako si ľudia naivne myslia) lepší Nový Rok.

Michal Buza (zase o rok) starší

MOJ ŽIVOT S BIG NAMES

Na obrovskom úspechu umeleckej party BIG NAMES sú podpísaní aj naši rodáci. Je jasné, že bez Spišiakov by ani nevznikli. Jednou zo živých sôch, ktoré okúzili nielen Slovákov, je Albín Medúz, herecká stálica Spišského divadla. O svoje skúsenosti s týmto projektom sa rozhodol podeliť aj s čitateľmi Spišského Patriota.

Projekt Big Names spĺňa všetky predpoklady aby bol pokladaný za umenie, aj keď jeho vnímanie trvá len okamih, je v každej chvíli jedinečný, sústavne sa meniaci, mnohotvárný a neopakovateľný. Živé sochy dobre poznajú obyvatelia každého väčšieho mesta na svete. Big Names je však výnimkou. V tomto projekte sa stretli „živé sochy“ osobností, ktoré významne zasiahli do vývoja

moderného sveta. A. G. Bell, Albert Einstein, Coco Chanel, Gustave Eiffel, Henri Fond, John Stith Pemberton, Steve Jobs, T. A. Edison, W. A. Mozart a W. Disney sú osobnosti, ktoré určite zanechali stopu. Iste poznáte tieto mená a viete k nim priradiť ich tvorivý počin pre ľudstvo (našepkám vám: pán Pemberton v roku 1885 zaviedol do nášho sveta receptúru nápoja, ktorý ste už určite ochutnali: Coca-Cola. Ani ja som to do nedávna nevedel, takže sa nemáte za čo hanbiť).

Pán Radovan Michalov, autor projektu a Jaro Čech, výtvarný „mág“, pochádzajú zo Spiša. A nielen oni, viac ako polovica ľudí, zapojených do tohoto projektu, sú Spišiáci, alebo nejako súvisia so Spišom. A tí prostredníctvom neho šíria dobré meno nášho regiónu aj ďaleko za jeho hranicami.

Umenie Big Names mohli obdivovať v marci 2015 návštevníci najväčšieho nákupného strediska v Istanbule, kde mal projekt premiéru, a od polovice septembra do polky októbra v Hong Kongu. Naším pracoviskom sa stalo oválne átrium budovy nákupného centra, v strede predelenej šesťprúdovou cestou a palmovým záhonom. Sochy, na ktoré (štyrikrát denne hodinu) svieti hongkongské leto, sa potia, často z nich steká „bronz“. Hodinová pauza ledva stačí na prejdienie zhruba kilometra na opačný koniec nákupného centra, vyvezenie sa na devätnáste poschodie jedného z mrakodrapov, kde sme mali šatne, rýchleho občerstvenia, úpravy svojho zovňajšku, návštevy toalety a spiatočnej cesty. Kolotoč vystúpení začína presne na poludnie a končí o pol ôsmej večer. Šesťkrát do týždňa (v Hong Kongu nie

sú voľné soboty, len nedele). Dovedna dvadsať pracovných dní, každý deň po štyri hodiny + hodina na prípravu a tri hodiny na „pauzu“. Počas celých osem hodín oblečení a naličení ako bronzové sochy. Líčidlá neprepúšťajú pot, ale zato stekajú, lepidlo na parochne štípe

a často dráždi pleť, kostým je hermetický, piť treba striedmo aj v tej najväčšej horúčave, ale často, na cigaretu zabudni, maximálne jedna za „šichtu“ pri zadnom vchode pre zásobovanie a aj to za stĺpom, aby ťa nenašiel nejaký paparazzi z miestnych novín, ktorých je

v tomto meste niekoľko desiatok, jedlo si prines, alebo daj kúpiť za nekresťanské peniaze v miestnom McDonalde. Ale zvyk je železná košeľ a táto „práca nie je až taká zlá“. (pokračovanie v ďalšom čísle Spišského Patriota)

Albín Medúz

NOVOVEŠŤANKA PRECESTOVALA SVET

Robí letušku pre spoločnosť Emirates v Dubaji

Dominika Viktória Kišová má iba 29 rokov, no na konte má množstvo navštívených destinácií po celom svete. Po skončení štúdia na vysokej škole a získaní titulu bakalár strávila dva roky v Austrálii.

„Plánovala som prerušiť štúdium na rok, vrátiť sa späť a doštudovať univerzitu. Zahraničie ma však fascinovalo. Po príchode z Austrálie som nemohla obsedieť doma. Tri mesiace som pracovala v Tatrách. Hneď potom som začala lietať pre írsku leteckú spoločnosť v Nemecku. Po roku ma prijali po ťažkom trojdňovom interview ako letušku do Emirates v Dubaji. Tri roky pracujem v biznis triede,“ prezradila.

Mladú letušku ešte aj dnes dokáže ohúriť každá krajina, ktorú navštívi. „Singapur svojou čistotou, Nepál, Južná Afrika svojou divočinou, Brazília, Argentína skvelým jedlom, hudbou, tancom, Austrália krásnymi plážami a dobrou náladou, Švajčiarsko krásnymi horami a slušnými ľuďmi, Ázia skvelým jedlom a servisom, v Taliansku vždy dostávam najkrajšie komplimenty od šarmantných mužov, Írsko krásnou zeleňou, október v Nemecku, vianočné trhy vo Viedni, odkiaľ nemám ďaleko na Slovensko,“ opísala.

V Austrálii Dominiku šokovalo, že sa jej všetci a všade pýtali, ako sa má. Až neskôr pochopila, že ľudia v Austrálii sú veľmi „easy going“ a z ničoho si ťažkú hlavu nerobia. „Keď som sa vrátila domov do Spišskej, mala som problém zaradiť sa opäť na správnu stranu cesty, pretože v Austrálii sa jazdí vľavo. Zdravila som sa ľuďom na ulici a pýtala sa predavačiek, ako sa majú. Vždy sa na mňa pozerali, či som v poriadku.“

Dubaj opisuje ako krajinu plnú pravidiel. „V obchodných centrách by sa nemalo chodiť v šortkách a tielku. Treba mať rešpekt voči ich kultúre. V Dubaji je momentálne len 10% pôvodného obyvateľstva, zvyšok sú ľudia z celého sveta. Cez deň je dosť kludný, pretože je tu dosť horúco. V nákupných centrách to ale vri. Napríklad obchodné centrum Dubai Mall je veľké ako 10 futbalových ihrísk. Žeriavy sú na každom kroku. Dubaj sa mení zo dňa na deň. V Dubaji je

umenie šoférovať. Názvy ciest sa obmieňajú každý mesiac. Večer sa Dubaj mení na mesto svetiel. Všade sú samé párty, veľa hudby, tanca, alkoholu, no a o tretej ráno všetky bary a nočné kluby končia. Avšak ani vtedy nočný život neutícha. Noc pre Arabov neznamená spánok. Väčšina sa stretáva s kamarátmi v kaviarňach, kde fajčia shishu a debatujú,“ ozrejmila. V Dubaji je na každom kroku mešita. Ľudia si tu vraj pomáhajú. „Ak vám napríklad vypadne peňaženka z vrečka a nevšimnete si to, človek, ktorý si to všimne s ňou hneď za vami uteká. Veľmi veľa ľudí tu športuje. V kurze je púštna cyklistika, surfing s padákom, horolezectvo, jóga, ktorú cvičia aj na mori, plážový volejbal, kolieskové korčule. Každá jedna obývaná budova má svoju posilňovňu a bazén,“ vymenovala letuška. Za dva týždne keď Dominika v Dubaji nebola, sa okolie jej bývania, zmenilo z púšte na krásny zelený park s lavičkami a bežeckou dráhou. „Du-

baj síce leží v púšti, no popri cestách sa prikladne starajú o krásnu zeleň. Nádherná je aj záhrada Miracle garden. Sú tam kvety od výmyslu sveta, stromy, domy porastené kvetmi, dokonca je tam aj Burj Khalifa (najvyššia budova sveta) vyrobená z kvetov,“ povedala.

Dominika miluje jedlo a varenie. Je závislá na japonskej kuchyni. „V každej krajine skúšam tradičné jedlá. Je to jedna z mojich najobľúbenejších aktivít popri cestovaní. V Dubaji mi chutí mátovo citrónová limonáda.“ Za najzaujímavejšiu kulinársku skúsenosť pokladá reštauráciu Bu Qtair. „Chodia tu chudobní aj bohatí ľudia, dokonca aj celebrity. Celý deň chytajú ryby a potom ich čerstvé máte na večeru. Sú tu len plastové stoly a stoličky na piesku, ktoré zamestnanci neustále presúvajú a prispôbujú počtu ľudí v skupine. Keď pridete na rad, vyberiete si veľkosť ryby a množstvo kreviet a dáte im svoje meno. Je to veľmi lacné. Jedna ryba až až stačí pre troch ľudí. Čakáte vonku, a keď zavolajú vaše meno, pripraví vám stôl, podľa počtu ľudí. Chuť je neopísateľne úžasná. Bohužiaľ, recepty vám nepoviem, pretože ich ingrediencie sú ich tajomstvom.“

Novovešťanka sa dnes obracia v angličtine ako ryba vo vode. Po anglicky sa jej už aj sníva. Začala sa učiť aj španielsky. Na svoje jazykové začiatky v cudzine ale nikdy nezabudne. „Kamarát mal 29 rokov a stále sa sťažoval, že vyzerá na 19. Povedala som mu, nech si nechá narásť bradu a bude vyzeráť staršie. Brada je po anglicky beard, čo sa číta bird, namiesto toho som použila slovičko bird, čo sa číta brd a znamená vták,“ zavtipkovala.

Dominika je zatiaľ slobodná bezdetná mladá dáma, ktorá si užíva cestovanie, spoznávanie nových kultúr, ľudí, jedál. Na rodný Spiš sa raz vrátiť chce, no zatiaľ tu svoju budúcnosť a hniezdo lásky, žiaľ, nevidí.

fotoreportáž:

Vianočné trhy,
11.-13.12.2015, Spišská Nová Ves

OSPRAVEDLNENIE NADÁCIE 858

Úprimne sa ospravedľujeme za neuskutočnené PREDAJNÉ A VÝSTAVNÉ TRHY Nadácie 858, ktoré sa mali uskutočniť 19.12.2015 v priestoroch obchodného centra Madaras. Zrušenie z technických dôvodov nám bolo doručené e-mailom z OC Madaras v utorok o 19:00. Bohužiaľ toto rozhodnutie sme počas nasledujúcich dní už nevedeli nijako zvrátiť. Chceme sa poďakovať našim reklamným partnerom, novinám Spišský PATRIOT a spoločnosti EUROBUS za podporu tejto akcie, ktorá sa žiaľ z vyššie uvedených dôvodov neuskutočnila.

Keďže sme na týchto trhoch avizovali žrebovanie vianočných DARČEKOVÝCH KOŠOV, zariadili sme sa tak, aby sme svoj sľub voči Vám splnili. Vyžrebovali sme dvoch výhercov a koše sme im následne odovzdali. Do žrebovania sa dostal každý, kto svojím nákupom na trhoch Nadácie 858 podporil domácich výrobcov Darčkový kôš je odmenou pre zákazníkov pretože každý jeden z nás pri nákupe akéhokoľvek výrobku, rozhoduje o tom koľko ľudí na Slovensku bude alebo nebude mať prácu.

Cieľom Nadácie 858 je podporovať výrobu a propagovať predaj slovenských výrobkov. Zvyšovať povedomie spotrebiteľov a vychovávať k týmto návykom mladé generácie.

V roku 2016 budeme pokračovať v organizovaní PREDAJNÝCH A VÝSTAVNÝCH TRHOV a žrebovať nových výhercov. Systém trhov neustále vylepšujeme, pripravujeme rôzne podporné prezentačné akcie domácich výrobcov a podnikateľov formou súťaží TI-PUJ A VYHRAJ, tvorivé dielne nielen pre detičky, vzdelávanie v oblasti podnikania v remesle. Veríme, že v roku 2016 započneme aj náš pripravovaný START-UP projekt pre tvorbu pracovných miest v oblasti domácej remeselnej výroby, ktorý je na Slovensku jedinečný, kde realizáciou projektu vzniknú pracovné miesta nielen pre samotných výrobcov – budúcich remeselníkov ale aj pre vzdelávacie tímy, učiteľov, kaučov, technikov, manažérov V našej práci sa riadime aj myšlienkou fenomenálneho podnikateľa a budovateľa Tomáša Baťu, ktorý povedal „Úspechy jednotlivcov sú predpokladom pre úspechy národov.”

Za celý tím Nadácie Vám zo srdca želám veľa šťastia, zdravia a aby celý rok 2016 bol plný jedinečných okamihov s jedinečnými ľuďmi.

Nicol Lauf, spoluzakladateľka a správkyňa Nadácie 858

www.nadacia858.sk

križovka

Do nového roku so širokým úsmevom.
Ernest Hemingway: „Zo všetkých živočíchov sa vie smiať iba človek, (TAJNÍČKA 1 - 4).”

Autor: Albín Medúz

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
A																				
B																				
C																				
D																				
E																				
F																				
G																				
H																				
I																				
J																				
K																				

Vodorovne:
A: zaspím, po česky - dravý morský vták - mriežka pece - o chl, ľudovo - címer. **B:** plastická látka - pijan, domácky - malý ovos - alebo, po česky. **C:** tuk - čistite prádlo - TAJNÍČKA 2 - patriaca Erovi - poor. **D:** arabský emirát - dám v stanovenej lehote - armén, po česky - patriace Ilovi. **E:** potieral - ukazovacie zámeno - severoamerická mačkovitá šelma - podbrušie - ruský súhlas - jedovatá rastlina. **F:** nie, po latinsky - fyzikálna pomocka - TAJNÍČKA 1 - žalostí, básnicky - odporovacia spojka. **G:** koľko, po poľsky - mužské meno - Norbert, domácky - pokladňa - plecniak - hora. **H:** mužské meno - Terézia, domácky - Komunistická strana, skr. - kruh tanečníkov - citoslovce praskania. **I:** letci - pomsta, po česky - nebúchaj - oslovenie malej Diany, po česky. **J:** zástup - črevný katar - písmeno gréckej abecedy - mlieko, po rusky - vek, doba, po grécky. **K:** chutí cukornato - máva - muky, po česky - ostri, po česky.

Zvisle:
1: ustanovila platnou - Dunajská Streda, ozn. okresu. **2:** banská žila - štartoval po dráhe. **3:** TAJNÍČKA 3 - Ivana, domácky. **4:** pri-mäl k spánku - predložka (zozadu) - kultúrny dom, skr. **5:** krvavý prepad - opuch, po česky. **6:** angl. šľachtický titul - porodilo mačiatka. **7:** keď - krátky dámsky kabátik - kto trpí anémiou. **8:** pochádzajúci z čias pred Uhorskom. **9:** skorá (o zelenine) - desný sen - roztápaj kov. **10:** osobné zámeno - medveď, detsky - písmeno gréckej abecedy. **11:** reklamný spot - časté meno psa - snívam. **12:** živý organizmus - ohmatanie - pštros. **13:** násobený osemkrát. **14:** citoslovce prekvapenia - kráľ, po francúzsky - dávala do oba-lu. **15:** pracovný pohyb - TAJNÍČKA 4. **16:** zafúkala - predpona bilióntiny. **17:** vedomá si, básnicky - rybie vajíčko - osmium, ch. zn. **18:** nepoorala - nie, po rusky. **19:** slovenský rázovitý kraj - omeškaj. **20:** veľký koreň - ani, básnicky.

Pomôcky: AJMAN, ÁRON, EON, KAPA, NON, PIKO, REO, TOP.

recepty do starej macere TRASENYNA

V jednej nemenovanej dzedziňe za Rudňanami, kde končí asfaltka, hore na kopcu, je hňedkaj za križovatku utulna karčmička, kde vas straše perfši raz, kedz do sebe rucice pol deci. Tote odvážnejše potim ľem preskočja cez plocik (kedz je bez šnehu ta štilom nožnički, kedz aj kus napadalo, ta še da použiť valivi) a už su u Majuški, kde ich straše ešči dva razi. Najsamperfši jak ich lapi do pazduroch a vitraše z nich aj dušu a potim, kedz im postavi na stol take tipicke rusnacke jedlo, jak to tam volaju na tvardo- trasenyna.

Co ma Majuška pririchtovane (mam na mišľi v kuhiňi)
gruľe a kvašnu kapustu, šmaľec, cebuľu, slaňinku a kvašnu šmetanku

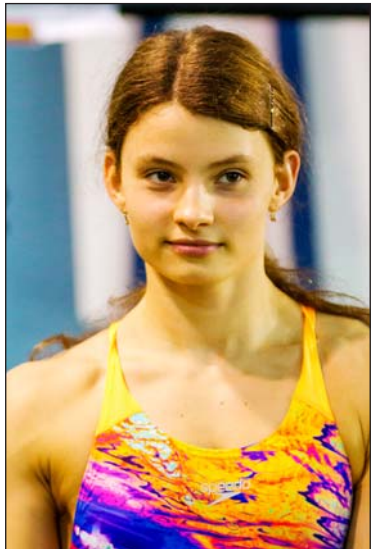
Jak to Majuška robi (mam na mišľi tu traseninu)
Na uvod nacahňe domaci ubor, bo s perinu še ňejdze do pivňici ľehko, zošudrika še po sujdoch a doňeše do kuhiňi kapuscičku a gruľe. Gruľki kus poumiva a da aj zo šupku varic do osolenej vodi.
A bo je to žena pracovita, ta kim še gruľe varja, postavi na pecik panvicu zo šmaľcom, cebuľu nareže na platečki, slaňinku na male kocečki a da pomali popražic.
Odškiri dzvere na šlafcimre, kukňe na „odvažneho“, či s ňim ňetreba zaš potrase, aľe hlop stuka, bo šneh teho roku aňi v kop-coch ňebulo vidno a on dal cez plocik valivi štil, ta ho teraz koľe v pravim boku. Majuška mu ľem pofuka kindžalu, pokľepka po udretim svale a vraci še do kuhiňi k šporheltu. Slaňinka s cebuľu še medzitim upražili do zlatohňeda a aj gruľki zmekľi. Vibere ich z harenca, zaľeje zo studzenu vodu a viňeše na dufart, žebi vychladli. V karčme še ešči furt šveci a aj plot zakľa ňespadnul, ta Majuška še vraci spokojna do domu a richtuje še porobic daco aj s kvašnu kapuscičku. Okošťuje, či ňe je bars ostra, falat premije s vodu a na šmaľcu kus popraži, žebi kapuscička zmekla. A už ma šicke časci jedla pririchtovane, ta šedňe k oblačiku, lapi do ruki roman pre ženi, bo aj do ňej hodzi spavac romanticka povaha, vipušči solzu, dve, naprazdno polkňe a ciho zavidzi Chulijaňe, co še v kňižke na tigrej skurke pred ohňikom z kozuba ponara do svalnatej hrudzi jakaškeho Choseho.

Aľe tu zme, ľudza božske na Špišu, ta podzme dokončic večeru, bo „odvažni“ še začina v posceli prerucovac a je jasne, že za hviľečku budze hodzic po kuhiňi a špekulovac, co še da zjesc. Majuška najsamperši doňeše gruľe z dufartu, ošupe, nareže na koľeska a nastava finalna faza na priprave jedla a zato še to aj tak vola- trasenyna, bo do panvice, kde je spečena cebuľa zo slaňinku, vredika gruľki, kapuscičku a zatraše, žebi še fajňe premješalo. Položi panvicu na stol, naverch prida das dva, tri kopečki kvašnej šmetanki, šturi „odvažnemu“ do ruki vidľičku a možu čapac.
V karčme medzičasom zhašliľi, bo hlopi už skonzumovali šicko, co še do nich zmescilo, žadni už ňema odvahu skakac cez plot, bo latka je, kedz kukňe na pokročili nočni čas a vipite poldecaki bars visoko, nad dzedzinu še spoza huri vitrepal mešac a okolita krajina še ponorila do molhi, bo teraz je taka žima, že i kolo Porača to tak vipatra už od začatku decembra. Ešči, že rusnacke švjatki su kušičko ňeskorši.

Bo jak hvari klasik:
DAFTO IDZE Z KARČMI DOMU BO MU ŇEŠMAKUJE INA
DRUHI SKOČI CEZ PLOT BO HO TAM ČEKA TRASENYNA
Michal Buza st.

Na Spiš sa vždy rada vracia

Hoci ešte stále nemá ani osemnásť, výkonmi v bazéne už stabilne patrí do seniorskej reprezentácie Slovenska a v krátkom bazéne sa predstavila aj na decembrových ME 2015 v izraelskej Netanyi. Barbora Mišendová, plavecká kométa z Harichoviec, si na rok 2016 vytýčila tri ciele: účasť na majstrovstvách Európy, sveta a najmä augustových olympijských hrách v Riu de Janeiro. Priamo zo „svätej zemi“ poskytla nášmu mesačníku exkluzívny rozhovor.

víkend. S rodinou som však v denno-dennom kontakte. Na internete či v mestských časopisoch si prečítam, čo sa deje. Najmä v športe,“ vraví Barbora, ktorú život pod Urpinom naučil predovšetkým samostatnosti. „Prvé tri mesiace boli skutočne náročné a bolo mi dosť smutno. Nebola som naučená starať sa o seba a všetko si sama zabezpečovať, ale už som si na to zvykla.“ V Bystrici si zavše sama navarí, pri sporáku však netrávi dlhé hodiny. „Mäso, najmä kuracie, cestoviny šaláty,“ vymenúva klasiku športovcov.

Plaveckú abecedu sa učila v KP Spišská Nová Ves. „Ivan Mirek starší, Ivan Mirek mladší a teraz Ľuboš Križko. To sú tréneri, ktorým vďačím za to, ako v plávaní napredujem. A, samozrejme, rodine a kamarátom, ktorí ma podporujú. Aj brat je mimo domova, takže sme rozlietani, ale keď sa dá, prídu ma všetci podporiť na preteky doma aj v Česku. A boli aj v holandskom Dordrechte na majstrovstvách Európy juniorov pri mojom najväčšom úspechu v ka-

riére - zlatej a bronzovej medaile v motýliku,“ pripomenula Barbora Mišendová.

Medzi Bystricou a Spišskou pendluje najmä vlakom. „Prichádzam v sobotu popoludní a v pondelok ráno už musím byť v Bystrici, takže tam ma vozia. Doma mi vždy chutne navaria. Po príchode si trochu pospím, keďže mám za sebou tréning a večer už trá-

vime čas spoločne. Sú to vzácne chvíle pre nás všetkých. Škoda len, že tak rýchlo zbehnú,“ mrzí Barboru, ktorá na Spišskú Novú Ves nedá dopustiť. „Nie je taká veľká ako Bystrica, ale veľmi sa mi páči. Najmä námestie a okolitá príroda.“

Vianočné sviatky trávila mladá plavkyňa doma v kruhu rodiny a pustila sa do kondičnej prípravy. „Pôjdeme

aj na sústredenie, asi vo februári a zrejme niekam do tepla. Na ME v dlhom bazéne v Londýne už mám splnený A-limit, do Ria ,béčko‘, ale na definitívu potrebujem zaplávať ,áčko‘. A v zime bude svetový šampionát v krátkom bazéne v Kanade. Ani na jednom z týchto troch vrcholov nechcem chýbať.“

-rk-, -ob-

ČREPINKY ZO SPIŠSKONOVESKÝCH ARÉN

Aj posledný mesiac v roku priniesol množstvo súbojov, v ktorých Spišiaci „naháňali“ góly, body, či sekundy. A pre tých, ktorých opantal predvianočný zhon a nestihli si svojich obľúbencov pozrieť „live“, sú tu črepinky, ktoré zmapovali športový december na Spiši.

Basketbal

Radostného „Ježiška“ veru basketbalisti BK 04 AC LB nemali. Omladený káder zložený výlučne zo slovenských hráčov stále čaká na svoj prvý triumf v súťaži, no ten neprišiel ani v decembri. Mrzí hlavne domáca prehra s trápiacou sa Karlovkou, ktorá ukázala, že trénera Dávida Demečka čaká ešte poriadny kusisko práce. Ostáva len veriť, že manažment, ktorý sa pustil do neľahkej úlohy, má pevne vytýčený cieľ a že prídu éasy, kedy bude zbierať plody, ktoré v tomto ročníku tak „krvopotne“ zasadil. Svetlým bodom však bola účasť nášho kapitána Vladimíra Hovanačka v decembrovom zápase hviezd Eurovia basketbalovej extraligy, ktorý sa konal v neďalekom Poprade. Spiš-

skonovoveský klenot získal v diváckom hlasovaní na pozícii krídla najviac bodov, a tak sa zaslúžene predstavil medzi elitou našej najvyššej súťaže. „Samozrejme, že ma veľmi teší, že diváci na mňa nezabudli a umožnili mi stráviť tento vydarený víkend hviezd. Nesmierne si to vážim, pretože s tímom sa nám príliš nedarí, no verím, že aj to sa časom obráti k lepšiemu. Určite som dostal veľa hlasov aj z pôsobísk, kde som hrával predtým, všetkým ďakujem, dáva mi to veľa síl robiť ďalej tento nádherný šport,“ zhodnotil svoju nomináciu náš charizmatický kapitán. Ten si svoje miesto v zápase hviezd zastal, jeho Východ zdolal Západ 115 – 108. Vlado nastúpil v otvárací päťke a zaznamenal 13 bodov.

Futbal

Druhý decembrový týždeň patril na Spiši mládežníckemu futbalu. V našej športovej hale sa konal už 22. ročník mimoriadne obľúbeného Memorálu Andreja Franka. Pri Hornáde sa opäť zišla kvalitná konkurencia, ktorá aj pred zrakom reprezentačného trénera Jána Kozáka zvädzala tuhé súboje o celkový triumf. Ten si napokon v mladšej kategórii 12-ročných odniesli futbalisti Prešova, „štrnástky“ ovládla Žilina. Naším chlapcom sa príliš nedarilo, mladší skončili piaty, starší obsadili šiestu priečku. Víkendú však dominoval futbal, priateľská športová atmosféra a férové súboje. „Som veľmi šťastný, že sa turnaj uskutočnil a udržal si svoju kvalitu v porovnaní s predchádzajúcimi ročníkmi. Sme radi, že sa ho zúčastnil aj futbalový reprezentačný tréner Slovenska Ján Kozák, primátor mesta Ján Volný, či ďalší pozvaní hostia. Kladným prvkom tohto ročníka je, že sa turnaju venuje naše mesto, ktoré nám poskytlo športovú halu a prostriedky, bez ktorých by sme memorál nemohli zabezpečiť. Do budúcnosti nás čaká ďalšia úloha - udržať kvalitu tohto podujatia a zabezpečiť, aby aj v budúcnosti bojovali o prvenstvo aj účastníci tohto ročníka. Ďakujem vedeniu ZŠ na Ul. Nejedlého, Futbalovému

klubu Spišská Nová Ves, mestu Spišská Nová Ves, sponzorom a rodičom chlapcov, ktorí sa futbalu venujú za to, že prispeli svojim dielom ku spomienke na nášho otca, ktorý svojím futbalovým kumštom prispel, aby zápolenie na palubovke pokračovalo aj v zimnom období, aby sme tak spolu pomohli vychovávať mladé talenty pre tento krásny kolektívny šport,“ zhodnotil vydarené podujatie syn slávneho brankára Ing. Peter Frank.

Hokej

Náročnú sezónu prežívajú hokejistiky Spišskej Novej Vsi. Jeden z našich najúspešnejších klubov sa bojí s existenčnými problémami, no Osy sú zvyknuté bojovať, a tak sa rozhodli konať. 10. 12. 2015 sa konalo valné zhromaždenie HC Spišská Nová Ves, ktoré prinieslo zmeny vo vedení klubu. S platnosťou od 11.12.2015 sa novým prezidentom klubu stal dlhoročný tréner Pavol

Findura, ktorý nahradil doterajšieho prezidenta Bc. Miroslava Gavaliera. Zmena na pozícii prezidenta vyplynula z nečinnosti a nepodieľaní sa pána Gavaliera na fungovaní klubu z neznámych dôvodov. Riaditeľkou klubu ostáva Martina Muchová a manažérom klubu sa stal Tomáš Černý. Čo sa týka športovej stránky, ani tam Osy nehodlajú otupiť svoje hokejové žihadlá. „Kalendárny rok 2015 sme ukončili na tretej priečke. Do konca základnej časti nám ostáva posledné kolo, v semifinále play-off sa stretáme s druhým celkom tabuľky, čo s najväčšou pravdepodobnosťou bude Šarišanka Prešov. Práve s týmto tímom sa v semifinále stretneme už po štvrtýkrát v rade. Doteraz sme stále boli úspešné, no tohto roku sa Prešovčanky výrazne posilnili, zatiaľ čo my sa boríme s nedostatkom hráčok a jednou s najkritickejších sezón. Cieľom bola elitná štvorka, ktorá zaručuje postupuje do play-off, čo sme splnili. Prienik do finále cez favorizovaný Prešov by bol veľkým úspechom a mojím veľkým želaním. Ja však verím dievčatám, a keď spojíme hokejové srdce s bojovnosťou, ktorá už dlhé roky zdobí OSY, ani tento cieľ nie je nedosiahnuteľný,“ vyslovila svoje novoročné pranie riaditeľka HC Martina Muchová.

pokračovanie na str. 8

ROZPRÁVKOVÝ FLORBALOVÝ PRÍBEH. Zo Švedlára až do Tampere

Aj vďaka priamym prenosom verejnoprávnej RTVS sa Slovensko začiatkom decembra odelo do florbalových farieb. Vo fínskom Tampere sa totiž konali Majstrovstvá sveta v tomto stále mladom športe a Slovenky na ňom ôsmym miestom dosiahli historický úspech. Nás teší, že mierou vrchovatou sa o to pričínili aj sesterské duo Hudákových, ktoré oblieka dres lídra našej najvyššej florbalovej súťaže – FbK Kométa Spišská Nová Ves.

Historický úspech na MS aj s výraznou spišskou pečaťou

My sme po predvianočnom zápase proti Nitre „odchytili“ kráľovnú kanadského bodovania ženskej extraligy Pavlínu Hudákovú a naša reč sa hneď zvrtila na nezabudnuteľné zážitky z krajiny tisícich jazier. Pre tých, ktorí zápolenia s deravou loptičkou nesledovali, len pripomínáme, že Slovenky vyhrali suverénne základnú skupinu, v osemfinále zdolali Nórkky a ich víťazné ťaženie zastavili až nezastaviteľné Švédky vo štvrtfinále. Následne naše baby smolne a nespravodlivo prehrali s Lotyšskom a psychicky zlomené následne podľahli v boji o 7.miesto i Poľkám 0:2. „*Náš cieľ bol od začiatku jasný. Vyhrať základnú skupinu, čo sa nám aj po skvelých zápasoch podarilo. Zvládli sme aj kľúčový zápas proti Nórsku, no sviatkom bolo štvrtfinále s troma korunkami. Bol to nielen pre mňa neskutočný zážitok zmerať si sily s najlepšimi hráčkami sveta. Im je jedno, na akom poste hrajú, všade sú výborné, a to je asi ten najväčší rozdiel, v tej flexibilitě. Nasledoval zápas s Lotyšskom, v ktorom nás poškodil rozhodca, „celý svet“ videl, že ten rozhodujúci nájazd bol regulárny. Ale je to šport, sú to skúsenosti, musíme sa z toho poučiť a ísť ďalej.*“ zhodnotila líderka nášho druhého útoku. Pavlína na šampionáte žiarila, a tak nás zaujímalo, či sa okolo nej „nemotali“ manažéri zahraničných klubov, pretože spolu so sestrou Kristínou už dávno našu extra-

ligu kvalitou „prerástli“. „*Nejaké kontakty tam boli, no zatiaľ len také nezáväzné. Podstatné je dokončiť školu a tieto MS mi ukázali, že mám ešte výrazné nedostatky v rýchlosti a kondícii. Na tom musím popracovať a až potom uvažovať o inom klube,*“ dodala autorka ôsmych presných šampionátových zásahov.

Vo Švedlári florbalový boom, hrdá mama dbá o vzdelanie

Pavlína sa spolu so svojím

dvojčaťom Kristínou začala učiť florbalovú abecedu v neďalekej obci Švedlár. „*Naše dievčatá boli už od malička pohybovo zdatné a mali rady šport, čo si všimol aj ich tréner Jozef Grega (súčasný kouč FbK Kometa SNV pozn. autora) ešte na základnej škole a povedal, že to s nimi skúsi. Keďže sa na škole hral florbal, dievčatá si ho hneď zamilovali a „láska“ bola na svete,*“ opísala kariérny zrod našich hviezdčiek ich mama Nonna

Hudáková. A rozprávka pokračovala ďalej. Švedlár bol pre Hudákové i extraligu „priúzk“, a tak sa nadšenci rozhodli presťahovať ho do „okresnej“ Spišskej Novej Vsi, v ktorej založili Kométu, ktorá momentálne žiari na samom vrchole slovenskej ženskej extraligy. Výkony v nej si všimli aj reprezentační tréneri a katapultovali ich až na samý vrchol, do reprezentácie, a na majstrovstvá sveta. A to v nevelkej obci spôsobilo doslova florbalový

boom. Krčma počas stretnutí slovenskej reprezentácie praskala vo švíkoch a v celom okolí sa vedelo, že Hudákové zo Švedlára hrajú Majstrovstvá sveta vo Fínsku! „*Ludia boli veľmi prekvapení a neustále sa pypytovali, či sú to naozaj ony. Zaujímali sa o florbal, tešili sa z každého gólu, zastavovali ma na ulici a priali všetko dobré. Bolo to veľmi pekné a príjemné, veľmi som bola na dievčatá hrdá,*“ dojato vykreslila atmosféru v rodnom Švedlári

mama našich reprezentantiek. Tá si nemyslí, že momentálne by mohol jej dcéry šport s deravou loptičkou uživiť a o blízkej budúcnosti svojich vydarených dcér má jasno. „*Dievčatá určite musia dokončiť školu. Obe už dostali nejaké ponuky, ale tie budú aktuálne, až keď budú mať vzdelanie. Potom je samozrejme na nich, ako sa ďalej rozhodnú, no škola je určite momentálne prvoradá,*“ rezolútne vyhlasuje „pani domu“.

Oliver Buza

Črepinky...

dokončenie zo str. 7

Muži HK Spišská Nová Ves húževnato bojujú o prienik medzi osem najlepších, ktorí si medzi sebou zahrajú neľútostné play-off. Zatiaľ im tesne uniká, po 32.kole okupujú deviatu priečku tabuľky, na ôsme Topoľčany majú stratu 7 bodov a zápas k dobru. A ako sa im darilo v decembri? Hneď v jeho úvode „vyfasovali“ od prešovských „koňarov“ deviatku (3:9). Nasledovali tesné výsledky, Spišiáci zdolali

doma Humenné 3:2, prehrali s Novými Zámkami 1:3, v Detve nestačili na Podpoľancov (2:3). Následne zamrzela ďalšia „tesnotka“, priamemu rivalovi o postup do play – off Topoľčanom podľahli doma 2:3, v Michalovciach po dobrom výkone prehrali tiež o jeden gól 3:4. Chuť si napravili tesne pred Vianocami, verným divákovi podarovali pekný darček v podobe výhry nad Považskou Bystricou 7:4. Záver nabitého decembra mali naši hokejisti kolísavý. Pravdepodobne prejedení zemiako-

vého šalátu dostali na Liptove od mikulášskych bryndziarov debakel 1:11, no rok zakončili dôležitou výhrou so Senicou 4:2. Do bojov o play – off však už tréner Marián Horváth svojich zverencov nepovedie. Nahradi ho Peter Křemen, ktorý zhodou okolností na Spiši začal letnú prípravu. Vedenie HK týmto krokom reagovalo na nepresvedčivé výsledky a výkony, ktoré napokon zlomili Horváthovi krk. „*Naozaj to nebolo jednoduché rozhodnutie. Mariána Horvátha sme oslovili, keď sme na začiatku*

sezóny ostali bez trénera. Ťažko sa mi z ľudského hľadiska hovorí o odvolaní trénera, no potrebujeme výsledky a dať tímu nový impulz. Stále sa nevzdávame postupu do play – off a vytúženej ôsmej pričky po základnej časti. A to bolo hlavným dôvodom tejto zmeny,“ uviedol riaditeľ HK SNV Ľubomír Vaic. Do konca základnej časti ostáva ešte 12 kôl a my veríme, že tak ako starý rok naši mladíci skončili, tak ten nový aj začnú a do vysnívaného play – off sa napokon prebojujú.

Oliver Buza